

Ít lâu sau, anh xin từ nhiệm nơi sở cũ và nhận 1 việc khác ít lương hơn - không phải đi công tác xa nhà - ở hãng mới ngay tại Bruxelles. Công việc này cho phép Lâm có nhiều cơ hội gặp gỡ Sandra. Qua một năm quen biết họ thuê nhà sống chung.

Ở bên Tây phương, trai gái dễ dàng dọn về ở với nhau, đám cưới nhiều khi chỉ được coi là hình thức. Đa số tùy theo đôi trẻ quyết định, chúng đặt đâu cha mẹ ngồi đó !

Thế nhưng Sandra và Lâm thích làm 1 cái lễ nho nhỏ để có dấu ấn một ngã rẽ quan trọng trong đời.

Lễ cưới 2 người được tổ chức giản dị : họ lấy hẹn với quận hành chánh vào 1 sáng thứ bảy . Ông quận trưởng đọc dăm ba câu thông lệ, bà thơ ký mời 2 người nhân chứng - Trung đại diện đảng trai, mẹ Sandra đại diện đảng gái - lên ký vào sổ bộ. Cô dâu và chú rể đeo nhẫn cho nhau trong tiếng vỗ tay của 2 gia đình khoảng chục người hiện diện. Họ ra công viên chụp hình kỷ niệm, và tới tối chục người này tụ họp lại ở nhà Ân Trung ăn cơm gia đình với chiếc bánh cưới khiêm tốn chỉ có 1 tầng.

Ân Trung, cả Đoàn nữa được gia đình Sandra rất mến chuộng vì sự thành thật và đơn giản của họ, nhất là các món chả giò và bún nem nướng của Đoàn đã hoàn toàn chinh phục mọi người trong gia đình cô giáo Sandra qua mấy lần gặp gỡ ăn uống.

Rồi thì nhóc Dany ra đời, mang lại sự thích thú cho ông bà nội nó và cả u Đoàn nữa. Nó kết u Đoàn lắm vì u chiều chuộng và hay giám giúi cho nó cái kẹo cái bánh. Lại chịu khó kể chuyện cổ tích, mặc dù nó không hiểu gì nhiều ... u chăm sóc cu cậu mỗi khi vợ chồng Lâm Sandra bận việc vắng nhà và những hôm nó bị bệnh không đi nhà trẻ.

@@@@@@@@

Khi những chuyện bất ngờ, không tưởng xảy ra thì người ta thường gán cho đó là định mệnh.

U Đoàn mất đi vào mùa hè 2020 trong cơn hoành hành lên cao điểm và khốc liệt của đại dịch Covid ở Âu châu.

U nằm liệt giường cả ngày trong phòng cho đến khi Ân phát giác ra cơn sốt cao độ của u.

U đắm chìm vào hôn mê trong nhà thương và mấy hôm sau vĩnh viễn không bao giờ trở dậy.

U ra đi nhẹ nhàng thanh thản như làn khói của một nén hương vừa tàn lụi. Cũng thật nhanh chóng như ông bà Mẫn, những con